

gradu, od pravoslavnih roditelja. Od katoličkih kuća tu je samo franjevački samostan, jedino žarište duhovnog života za cijelu Bukovicu i Kotare od Šibenika do Zadra i Velebita. Kako je bio pravoslavne vjere, najprije je bio poučen u razlikama između jedne i druge vjere.⁵²¹ Zatim je s drugim mladićima išao u školu. Kad se je dovoljno poučio, stupio je s Fra Anđelom Simelli iz Šibenika u novicijat u Visovcu,⁵²² 29. XII. 1743, i uzeo ime Fra Josip.⁵²³ Po ovlaštenju provincijala O. Petra Karapandže, redovničko odijelo na nj je stavio visovački gvardijan O. Pavao Maretić iz Mirlovića, a učitelj u novicijatu bio mu je O. Josip Brčić iz Otoka kod Sinja.⁵²⁴ Slijedeće godine položio je zavjete na ruke kustoda O. Stjepana Brakusa (starije-

God. 1523 porušili su ga Turci, i kasnije obnovili, a za kandijskoga rata (1645—1669), da ga ne uživaju Turci, uništili su ga Mlečani. Turci su i-pak kasnije nešto obnovili, ali kad su bježali iz Dalmacije, zapališe ga sa svima kućama jednako kao i Nadin i druge gradove. Od tada je konačno propao glasoviti grad Karin. Kninski serdar Jakov Sinobad, katolik i su-brat naše provincije (preminuo u Splitu 11. IV. 1749), naselio je god. 1715 u Karinu nekoliko pravoslavnih obitelji iz Modrina sela. Od tada su u Karinu, uz franjevački samostan, samo pravoslavni. Bačić, Nekrolog, 155.

⁵²¹ Bačić, Nekrolog, 157 sl. navodi jednu zgodu, koja bi popratila njegovo rođenje i ulaz u Red. Njegova majka bila bi s ostalim okolnim pravoslavnim vjernicima došla na zavjet sv. Paškalu, kao što i sada dolaze jednako kao i katolici, 17. svibnja svake godine. Tom prigodom osjetila bi da je došlo vrijeme da rodi, i da bi kraj samostana bez muke rodila muško dijete, maloga Pavla. Tada bi ga donijela O. gvardijanu i poklonila sv. Paškalu, da bude Franjevac, kad ga je rodila na dan sv. Paškala. O. gvardijan da joj je rekao, da prima maloga, ali neka ga prije uzgoji i onda dovede, jer da će on biti dika njihova roda i našega Reda. Da je muž bio sporazuman i, kad je dječak odrastao, da ga je doveo u samostan i predao redovnicima. — Ova zgodu, koliko je u sebi idilična, toliko je nevjerojatna, ako se je morala dogoditi oko god. 1720, kad se — prema arhivalnim izvorima — drži da se je on rodio, jer prije god. 1732 ili barem prije 1730 u Karinu nije bilo ni samostana ni crkve a ni gvardijana, koji bi one riječi rekao majci O. Kukavice. Ako bi takova zgodu popratila njegov ulazak u Red, onda bi se morala dogoditi god. 1730 unaprijed; ali ni to nije moguće, jer bi u tom slučaju, kad je ušao u Red, imao najviše 13 godina, jer je sigurno da je u Red stupio 29. XII. 1743. V. LAPM, 367.

⁵²² Iz gornje bilješke slijedi, da se je sve ovo moralo dogoditi u Visovcu, gdje je stupio u novicijat, jer tada u Karinu još nije bilo samostana.

⁵²³ LAPM, 367.

⁵²⁴ LAPM, 353 sl.